

Rätt tips

OCH SAMARBETE

T

IPS. ETT LITET ord med en stor innebörd. Ett ord som kan stjälpas en utredning, ett ord som kan få poliser att gå samman och utföra stordåd. Eller i alla fall göra sitt jobb.

Ett grovt brott begås och en utredningsgrupp tillsätts. Men inget händer. Det finns inget att gå på, som det brukar heta. Spaningsuppdrag saknas. Men så kommer det ett tips. Eller massor av tips.

SOM EN EXPONERAD person på Rikskriminalen får jag då och då tips om vem som mördade Olof Palme. Om det är på telefon är samtalen ofta osammanhängande och på gränsen till obegripliga. I brevform är de långa och skrivna med maskin. På tunt papper.

Problemet är att det inte går att veta om det är just **DET** tipset som är helt avgörande. Bland alla konstigheter finns kanske lösningen till vår tids största kriminalgåta och andra fall. Alla tips måste alltså tas på allvar.

Utän att ta ut något i förskott verkar det som om ett tips har haft en avgörande betydelse i utredningen kring skjutningarna i Malmö. Kanske är jag känslig, men det finns något

mellan raderna. Som om det är en nesa för polisen att det var ett tips som gjorde jobbet.

Det verkar så enkelt. Det är väl bara att hoppa in i patrullbilen och hämta den utpekade så är väl saken klar. Med facit i hand är polisutredningar världens enklaste sysselsättning oavsett om det handlar om terrorismstankar eller om en vettvilling som skjuter skarpt i skydd av mörker.

TRO MIG. DET är inte enkelt.

I en normalstor uppmärksam brottsutredning kommer det in flera hundra, ibland flera tusen tips. Det kan röra sig om konstiga telefonsamtal, rediga telefonsamtal, lappar i receptionen, ett mejl till pressekreteraren eller ett sms från en "galning".

Om utredarna skulle hasta iväg och hämta varenda utpekad person skulle det snabbt bli fullt på polishuset av älskare, irriterade grannar, illojala arbetskamrater, översittande chefer. Eller personer som är störiga i största allmänhet eller ser konstiga ut.

DET ÄR NU de verkligen behövs: Operativa analytiker som kan trolla med databaser, experter på gärningsmannaprofiler, kunniga på geografiska profiler, spanare, tekniker, forensiker, organisatörer och vassa hjärnor i största allmänhet.

Tillsammans snävar de av och bestämmer vart de ska rikta sökarljuset.

Det är först då som det går att sälla.

Det är först då det där avgörande tipset blir begripligt.

Det är först då det går att åka hem till den misstänkte med ett anhållningsbeslut i bakfickan och gripa honom eller henne. Allt som behövs är rätt tips. Och poliser som samarbetar utan prestige och med ett gemensamt mål för ögonen. Att lösa brottet.

Hur lätt som helst. ///

Varg Gyllander,
Författare och pressekreterare hos
Rikskriminalpolisen

Med facit i hand är polisutredningar världens enklaste sysselsättning oavsett om det handlar om terrorismstankar eller om en vettvilling som skjuter skarpt i skydd av mörker.